

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 16.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1906** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от С. И. Б. срещу Столична община, с която се претендира обезщетение за имуществени вреди в размер, съгласно допуснатото изменение на иска, на 19 984лв. и за неимуществени вреди в размер на 5000лв., причинени ѝ в периода 2011г.-19.02.2019г., когато е предявена исковата молба, от бездействие на служителите на общината да издадат удостоверение и скица по чл.13, ал.4 и ал.5 ППЗСПЗЗ, със съдържание съгласно решение по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, като вместо тях са издавани скици и удостоверения, оттеглени от СО-Район „О. купел“ и отменени с решения на СРС по гр.д.№15278/2012г., гр.д.№45156/2012г., гр.д.№21324/2016г. Претендираните имуществени вреди се изразяват в невъзможност да се възстанови собствеността на процесния имот, а неимуществени вреди - в търпени неудобства, нерви и психически тормоз. Претендират се и направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. ищцата С. И. Б., лично и с адв.П., поддържа иска.

Ответникът Столична община, в отговора на исковата молба и чрез юриск.Л. в съд.з., оспорва иска, като твърди, че вредите не са доказани. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на исковите претенции, като

излага съображения, че не се установява причинно-следствена връзка между бездействието на общината и твърдените вреди.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключението на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

С решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, Второ отделение, 22 състав, оставено в сила с решение №12343/04.10.2011г. по адм.д.№8961/2010г. на ВАС-Четвърто отделение, е отменена по жалбата на наследници на Ц. Н. М., сред които и ищцата С. И. Б., Заповед №РД-09-178 от 23.07.2008г. на Кмета на Столична община, Район "О. купел", с която се одобрява Решение на РЕСУТ по Протокол № 13 от 15.04.2008г. за имот № 649, кад. лист № 399, по кадастрален план от 1950г., попадащ понастоящем в урбанизирана територия, определена със регулационен план на[жк], в частта, с която площта от 693 кв.м. на имота, отбелязана по букви Г-Д-Е-Ж-З-И-Й-К-Я-Ю-Ъ-Ь-Щ-Г и оцветена със син цвят на комбинираната скица, представляваща неразделна част от заключението на вещо лице В. Б. Д. (неразделна част от решението и подписана от съдията), е определена като застроена и вместо това е постановено, че се определя като незастроена площта от 693 кв.м. на имот № 649, кад. лист № 399, по кадастрален план от 1950г., попадащ понастоящем в урбанизирана територия, определена със регулационен план на[жк], в частта, отбелязана по букви Г-Д-Е-Ж-З-И-Й-К-Я-Ю-Ъ-Ь-Щ-Г и оцветена със син цвят на комбинираната скица, представляваща неразделна част от заключението на вещо лице В. Б. Д. (неразделна част от решението и подписана от съдията/.

С Определение от 10.05.2012г. по гр.д.№15278/2012г. на СРС, е оставена без разглеждане жалба на С. И. Б. и е прекратено производството по делото, поради оттеглянето на Заповед №РД-0916/20.01.2012г. на кмета на район „О. купел“.

С решение №I-37-302/12.03.2013г. по гр.д.№45156/2012г. по описа на СРС, Първо гражданско отделение, 37 състав, влязло в сила на 08.04.2013г., е осъден кмета на Столична община, чрез чрез техническата служба на Район „О. купел“, да издаде удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ в съответствие със съдебно решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1040/2010г. на АССГ, второ отделение, 22 състав, в двуседмичен срок от влизане на решението в сила.

С решение №225541/29.09.2017г. по гр.д.№21324/2016г. по описа на СРС, I ГО, 38 състав, е обявена нищожността на удостоверение с изх. № РОК 16 -ГР 94-207/25.02.2016 г. на Техническа служба при Столична община, район „О. купел“ и скица с № РОК 16-ГР 94-207/25.02.2016г. на Столична община, район „О. купел“, одобрени с писмо-заповед на кмета на Столична община-район О. купел с изх. № РОК 16-ГР94-207/1/02.03.2016 г., поради противоречие с влязло в сила на 04.10.2011 г. решение № 1086 от 23.04.2010 г. по адм. дело № 1014/2010 г. на АССГ, II АО; и е върната на основание чл. 173 АПК, преписката, образувана по молба на С. И. Б. с вх. № РОК 16-ГР 94-207/03.02.2016 г., на административния орган – кмета на Столична община-район „О. купел“, за ново произнасяне и издаване на заповед с надлежни скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ, при спазване на влязлото в сила на 04.10.2011 г. решение № 1086 от 23.04.2010 г. по адм. дело № 1014/2010 г. на АССГ.

Съгласно заключението на вещото лице А. А. по назначената по делото СТЕ, средната пазарна стойност на имота, отразен в скицата, неразделна част от решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, е 79937,55лв.

Разпитаният свидетел М. установява, че ищцата от дълги години се занимава с възстановяването на имотите и след посещенията си в общинската администрация във връзка с опитите ѝ да се снабди с документите за това, е била изключително разстроена, което се отразявало и на здравословното ѝ състояние.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

В случая вредите се претендират като такива от издаването на поредица незаконосъобразни актове от служителите на ответника, вместо скица и удостоверение по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ с посочена незастроена част от имот, съгласно решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, които да послужат в производство по възстановяване на собствеността на тази част по реда на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ на наследници на Ц. Н. М., сред които и ищцата С. И. Б.. Предвид горното, съдът приема, че в случая са налице незаконосъобразни административни актове, оттеглени от административния орган или отменени от СРС. Но доколкото в случая ищцата и останалите наследници на Ц. Н. М. все още не са собственици на имота, като, обаче, не е изключена възможността той да им бъде възстановен, не се установява нито намаляване на имуществото на ищцата /в което все още имота не влиза/, нито пропусната полза /тъй като остава възможността реституционната процедура да бъде довършена/; те. не се установяват претърпени от ищцата вреди в размер на пазарната стойност на имота, съответна на идеалната част на ищцата от него. Предвид горните съображения, настоящият съд приема, че исковата претенция за имуществени вреди следва да бъде отхвърлена.

По отношение на претенцията за обезщетение за неимуществени вреди:

По силата на горните съдебни решения на СРС общинската администрация е била задължена да издаде удостоверение и скица по чл.13, ал.4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ, със съдържание по решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, които да послужат в реституционното производство по ЗСПЗЗ за възстановяване на незастроената част от имота. Такива не са издадени от техническата служба на общината, като в процесния период са издавани със съдържание, според което липсва незастроена част от имота, което е било основание да се приеме, че те са незаконосъобразни и съответно - да бъдат отменени/прогласени за нищожни.

По отношение на претендираното обезщетение в размер на 5 000лв. за установената по делото поредица от незаконосъобразни административни актове по смисъла на чл. 1 ал. 1 ЗОДОВ, довела до неиздаване извън каквито и да е разумни срокове – повече от 9 години на дължимите скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ със съдържание според указаното със съдебните решения, което се явява

пречка за продължаване на реституционната процедура по ЗСПЗЗ, съдът прима следното:

Съдът намира за доказано на база на изслушаните свидетелски показания, че на ищцата са били причинени неудобства и притеснения за процесния период 2011г.-19.02.2019г. Независимо от поредицата съдебни актове, с които се отменят издадени на ищцата удостоверения и скици, с съдържание различно от указаното със решение №1086/23.04.2010г. по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, общинската администрация не е издала дължимите от нея. Това е довело ищцата до усещането за незачитане, безсилие и яд, каквото би настъпило за всеки гражданин, попаднал в ситуацията да получава поредица от незаконосъобразни актове, които да налагат обжалването им по съдебен ред, и да не получи дължимите му се документи, въпреки, спечелените от него поредицата от съдебни дела и искания до общинската администрация. Съдът приема, че е налице причинна връзка между издадените от общинската администрация административни актове и формираното негативно чувство на ищцата от незачитането на субективното ѝ право да получи своевременно, включително в сроковете, определени с някой от съдебните решения, законосъобразно произнасяне по направеното от нея искане за издаване на документи. С оглед горното и предвид разпоредбата на чл.52 ЗЗД, съдът намира, че справедливия размер на обезщетението за претърпените от ищците неимуществени вреди-неудобства и страдания от издадените незаконосъобразни скици и удостоверения по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ, е сума в размер на 1200 лв.

При условията на чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, с оглед уважената част от иска за неимуществени вреди, при изцяло отхвърлен такъв за имуществени /във връзка с който са направени разноските за СЕ/, и направеното възражение за прекомерност на платения от ищцата адвокатски хонорар, в тежест на ответника следва да се възложат направените от С. И. Б. разходи в размер на 10лв. за държавна такса и 300лв. за адвокатско възнаграждение. Предвид изхода на делото по отношение на претенцията за имуществени вреди, във връзка с която по делото е назначената СТЕ, разноските за същата следва да останат за сметка на ищците. Предвид разпоредбата на §6, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ /ДВ, бр.94/2019г./, новата разпоредба на чл.10, ал.4 ЗОДОВ не се прилага и на ответника не следва да се присъждат съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд – София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. И. Б., с ЕГН-[ЕГН], обезщетение за претърпени неимуществени вреди в период 2011г.-19.02.2019г. от издадени незаконосъобразни удостоверения и скици по чл.13, ал.4 и ал.5 ППЗСПЗЗ, оттеглени от СО-Район „О. купел“ и отменени с решения на СРС по гр.д.№15278/2012г., гр.д.№45156/2012г., гр.д.№21324/2016г.; вместо такива със съдържание съгласно решение по адм.д.№1014/2010г. на АССГ, в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лева.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на С. И. Б., с ЕГН-[ЕГН], да бъде осъдена Столична Община да ѝ заплати обезщетение за претърпени от нея имуществени вреди в размер на 19 984лв. и за неимуществени вреди за размера над 1200лв. до 5000лв., причинени им в периода 2011г.-19.02.2019г. от издадени незаконосъобразни удостоверения и скици по чл.13,

ал.4 и ал.5 ППЗСПЗЗ, оттеглени от СО-Район „О. купел“ и отменени с решения на СРС по гр.д.№15278/2012г., гр.д.№45156/2012г., гр.д.№21324/2016г.; вместо такива със съдържание съгласно решение по адм.д.№1014/2010г. на АССГ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. И. Б., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 310лв.

Решението подлежи на касационна обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: